

Wzorzec FCI nr 94 /03.11.1999/, wersja angielska

PODONGO PORTUGALSKI
(Podengo Português)

TLUMACZENIE : Olga Jakubiel.

POCHODZENIE: Portugalia.

DATA PUBLIKACJI OBOWIĄZUJĄCEGO WZORCA:
25.09.1967.

UŻYTKOWOŚĆ: Rasa ta spotykana jest głównie na północy kraju. Zgodnie z ich naturalnymi predyspozycjami, psy te używane są do polowania na króliki – pojedynczo lub w sforze. Z tego powodu znane są także pod nazwą „pies gończy na króliki”; są one także uznanymi psami stróżującymi.

KLASYFIKACJA F.C.I.: Grupa 5 Szpice i psy ras pierwotnych.
Seksja 7 Pierwotne psy myśliwskie.
Bez prób pracy.

PODENGO ŚREDNI

WRAŻENIE OGÓLNE: Średniej wielkości i masy, o harmonijnych proporcjach, dobrze umięśniony, o mocnym kośćcu.

USPOSOBIENIE/TEMPERAMENT: Bardzo aktywny i mądry, skromny i krzepki.

GŁOWA : Sucha, kształtu czterobocznej piramidy o dużej podstawie, zwężająca się znacznie ku spiczastemu końcowi. Osie podłużne czaszki i kufy – rozbieżne.

OKOLICA MÓZGOCZASZKI :

Czaszka: Płaska, z boku – niemal prosta. Wydatne łuki brwiowe. Bruzda czołowa słabo widoczna; odcinek między uszami – poziomy; wystający guz potyliczny.

Stop: Bardzo słabo zaznaczony.

OKOLICA TWARZOCZASZKI:

Nos: Zwężający się ku nieco wystającemu czubkowi; lustro nosa nieco ukośne; kolor nosa jest zawsze ciemniejszy, niż kolor szaty.

Kufa: Grzbiet nosa zaokrąglony (w przekroju); widziany z boku – prosty. Kufa krótsza, niż czaszka i szersza u nasady, niż na przednim krańcu.

Wargi: Ściśle przylegające, cienkie, mocne i poziome.

Szczeka i zuchwa oraz uzębienie: Regularne, z mocnymi białymi zębami. Normalny zgryz.

Oczy: O bardzo żywym wyrazie; bardzo nieznacznie wystające z oczodołów. Kolor, zgodny z kolorem szaty, waha się od miodowego do kasztanowo brązowego. [Oczy] małe i osadzone ukośnie; kolor powiek ciemniejszy, niż kolor szaty.

Uszy: Osadzone ukośnie na średniej wysokości; noszone prosto, bardzo ruchome; gdy pies czuwa – [noszone] prosto do przodu; trójkątnego kształtu, szerokie u nasady, zwężające się w szpic; skóra ucha cienka; długość ucha znacznie większa, niż szerokość u nasady.

SZYJA: Harmonijne przejście od głowy do tułowia; prosta, odpowiednio długa; mocna i dobrze umięśniona. Bez łałoku.

TUŁÓW:

Górna linia: Prosta lub nieco łukowata.

Grzbiet: Długi, prosty lub nieco opadający.

Lędźwie: Proste lub nieco wysklepione; szerokie i umięśnione.

Zad: Średniej długości, szeroki i dobrze umięśniony; prosty lub nieco skośny.

Klatka piersiowa: Przedpiersie delikatnie zaznaczone, umięśnione, nie przesadnie szerokie; klatka piersiowa głęboka i długa, średniej szerokości; mostek długi, wznoszący się ku tyłowi; żebra bardzo słabo wysklepione, ukośne.

Brzuch/Słabizny: Szczupłe, delikatnie podciągnięte.

Dolna linia: Delikatnie uniesiona.

OGON: Osadzony raczej wysoko, niż nisko; mocny, gruby, średniej długości, zwężający się ku cieńszemu końcowi; w spoczynku – zwisa pomiędzy tylnymi nogami, z koniuszkiem nieznacznie zagiętym do góry; w ruchu – noszony poziomo, nieznacznie zagięty lub noszony

prosto i sierpowato; [ogon] nigdy nie może być zakręcony w pierścień.

KOŃCZYNY:

KOŃCZYNY PRZEDNIE :

Wrażenie ogólne: Widziane z przodu i boku – pionowe i proste, dobrze umięśnione i kształtne.

Łopatki i ramię: Długie i ukośne; mocne i dobrze umięśnione; tworzą rozwarty kąt w stawie ramieniowym.

Przedramię: Pionowe, długie i umięśnione.

Nadgarstek: Kształtny, nie wystający.

Śródrezcze: Mocne, krótkie, nieco ukośne.

Przednie łapy: Okrągłe; długie, mocne, bardzo zwarte i mocno wysklepione palce; pazury mocne, krótkie, preferowane ciemne; opuszki twarde i odporne.

KOŃCZYNY TYLNE:

Wrażenie ogólne: Widziane z tyłu i boku – pionowe i proste, dobrze umięśnione i kształtne.

Udo: Długie, średniej szerokości, umięśnione.

Podudzie: Długie, ukośne, mocne, umięśnione, kształtne.

Stawy skokowe: Ustawione średnio wysoko, kształtne i mocne, tworzące rozwarty kąt.

Śródstopie: O dobrym kośćcu, krótkie, ukośne; bez palców szczątkowych.

Tylne łapy: Okrągłe; długie, mocne, bardzo zwarte i mocno wysklepione palce; pazury mocne, krótkie, preferowane ciemne; opuszki twarde i odporne.

CHÓD/RUCH: Szybki i chyży.

SKÓRA: Preferowane śluzówki o czarnym pigmentcie lub w każdym razie ciemniejsze, niż szata. Skóra cienka i ściśle przylegająca.

SZATA:

WŁOS: Krótka lub długa szata średniej gęstości; gładka u odmiany krótkowłosej; szorstka (podobna do sierści dzika) u odmiany długowłosej. Krótka szata jest bardziej gęsta, niż szata długa. U odmiany długowłosej widoczna jest wyraźna broda poniżej zuchwy. Brak podszycia czy puszku.

MAŚĆ: Przeważającymi kolorami są: żółty, płowy (we wszystkich odcieniach, od jasnego do bardzo ciemnego) i czarny (rozjaśniony lub spłowiały); jednobarwne z białymi znaczeniami lub bez, bądź też białe tło ze znaczeniami w wymienionych wyżej kolorach.

WIELKOŚĆ I CIĘŻAR CIAŁA:

Wysokość w kłębie: 40-55 cm.

Waga: 16-20 kg.

WADY: Wszelkie odstępstwa od wyżej wymienionych cech należy uznać za wady, których ocena powinna być proporcjonalna względem ich stopnia i zasięgu.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

- Agresja lub nadmierna bojaźliwość.
- **Wrażenie ogólne:** Jakiegokolwiek oznaki krzyżowania z galgo [español] (hiszpański chart) lub perdiguero (pointer portugalski).
- **Szczeka i zuchwa:** Nieprawidłowy zgryz; źle ustawione zęby.
- **Oczy:** Różnego koloru.
- **Uszy:** O opadających koniuszkach lub załamane.
- **Szyja:** Łukowata.
- **Tułów:** Górna linia wyraźnie łukowata.
- **Zad:** Przesadnie opadający.
- **Brzuch:** Przesadnie podciągnięty.
- **Ogon:** Zakręcony.
- **Palce szczątkowe:** Niepożądane (mają wpływ na ocenę psa).

Każdy pies, przejawiający fizyczne lub psychiczne nieprawidłowości, powinien zostać zdyskwalifikowany.

Uwaga: Samce powinny mieć dwa normalnie wykształcone jądra, całkowicie opuszczone do moszny.

PODENGO DUŻY

Cechy charakterystyczne podengo dużego – odmiany bliskiej wyginięcia w swym rodzimym kraju – są niemal identyczne z cechami podengo średniego, z następującymi wyjątkami:

Wrażenie ogólne: Mocny pies, o dużej masie, używany głównie do polowania na jelenie.

Wysokość w kłębie: 55-70 cm.

PODENGO MINIATUROWY

Cechy charakterystyczne podengo miniaturowego są również niemal identyczne z cechami podengo średniego, z następującymi wyjątkami:

Wrażenie ogólne: Mały pies o nieco wydłużonych proporcjach, używany głównie do polowania na króliki, jak również do wypłaszania ich z ich nor lub szczelin w skałach.

Czaszka: Płaska lub nieco wysklepiona.

Tułów: Długość tułowia przekracza wysokość w kłębie.

Kończyny: Krótkie. Przedramię proste lub nieco zgięte od zewnątrz do wewnątrz na całej długości.

Wysokość w kłębie: 20-30 cm.

Waga: 4-5 kg.